

A Kúria

mint felülvizsgálati bíróság

végzése

Az ügy száma: Pfv.VI.21.208/2024/4.

A tanács tagjai: Dr. Simonné dr. Gombos Katalin a tanács elnöke

Dr. Farkas Antónia előadó bíró

Dr. Döme Attila bíró

Dr. Madarász Anna bíró

Dr. Tibold Ágnes

A felperes: név1 (cím1)

A felperes képviselője: Dr. Hegedűs D. Andrea Ügyvédi Iroda (cím2, ügyintéző: dr. Hegedűs D. Andrea pártfogó ügyvéd)

Az alperes: cég1 (cím3)

Az alperes képviselője: Baltás Ügyvédi Iroda (cím3 II. emelet, képviseli: dr. Baltás Dániel Balázs)

A per tárgya: végrehajtás megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 47.Pf.631.582/2024/7. számú ítélete

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:

Budai Központi Kerületi Bíróság 9.P.22.371/2023/20. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 10.100 (tízezer-száz) forint felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárási illeték az állam terhén marad.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat engedélyezése szempontjából lényeges tényállás

[1] Az alperes mint végrehajtást kérő kérelmére a felperessel mint adóssal szemben – jogerős bírósági határozat alapján – vh. számon 2015. április 30-án végrehajtási eljárás indult. Az alperes 2023. augusztus 11-én kelt nyilatkozata szerint a felperes akkor fennálló tartozása 506.806 forint volt.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság szüntesse meg az önálló bírósági végrehajtó előtt vh. számon foganatosított végrehajtást, mert a követelés, illetve a végrehajtási jog elévült.

[3] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. A felperes elévülési kifogásával kapcsolatban előadta, hogy a követelés elévülésének a vizsgálatára az előzményi eljárásban lett volna mód, de ellentmondás előterjesztésére nem került sor. Hivatkozott arra is, hogy a

végrehajtási jog elévülése sem következett be.

Az első- és másodfokú ítélet

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetének megfelelően megszüntette a vh. számon fogatosított végrehajtást. Határozatának indokolásában rámutatott, a követelés fizetési meghagyásos eljárást megelőző elévülését – amelyre az előzményi eljárásban jelen per felperese mint kérelmezett nem hivatkozott – a fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény (Fmhtv.) 36. § (1) bekezdése és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 360. § (1) bekezdése alapján jelen perben nem vizsgálhatta.

[5] Az elsőfokú bíróság azt érdemben vizsgálta, hogy a jogerős bírósági határozaton alapuló végrehajtási eljárásban bekövetkezett-e az elévülés. A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 57. § (1) és (4) bekezdése, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 327. § (3) bekezdése alapján megállapította, hogy a végrehajtási jog elévülése 2017. július 22-én bekövetkezett. Rögzítette, hogy az elévülést – az elévülés bekövetkezte előtt – utoljára a végrehajtó 2016. július 22-én a felperes vagyonának felkutatása végett kiadott megkeresései szakították meg. Kifejtette: a felperes 2017. március 13-én végrehajtási cselekmények iránti érdeklődése, és az arra a végrehajtó által 2017. május 11-én adott válasz nem tekinthető a követelés behajtását előmozdító végrehajtási cselekménynek, nem tartalmaz érdemi utasítást és nem minősül érdemi intézkedésnek, így az elévülést nem szakította meg.

[6] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és a keresetet elutasította. A másodfokú bíróság megállapított olyan eljárási szabálysértéseket, amelyeket az elsőfokú bíróság elkövetett, azonban ezek álláspontja szerint az ügy érdemi elbírálására nem hatottak ki. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásból eltérő jogi következtetésre jutva megállapította, hogy felperes 2017. március 13-én végrehajtási cselekmények iránti érdeklődése, és az arra a végrehajtó által 2017. május 11-én adott válasz tartalma a követelés behajtására irányuló cselekményként értékelendő, ezáltal alkalmasak voltak a végrehajtási jog megszakítását eredményező joghatás kiváltásra. Úgy ítélte meg, hogy az ingatlan tulajdoni lapjának végrehajtó általi 2018. április 23-án történő beszerzése, valamint további végrehajtói intézkedések 2018. október 16-án, 2019. szeptember 12-én, 2020. június 4-én, 2021. január 8-án ugyancsak megszakították a végrehajtási jog elévülését, ezért a végrehajtás megszüntetésének az elévülésre tekintettel nem volt helye.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[7] A jogerős ítélet ellen a felperes felülvizsgálati kérelmet és felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet terjesztett elő, utóbbit a Pp. 409. § (2) bekezdés a) és b) pontjaira alapozta.

[8] Felülvizsgálati kérelmében – tartalmilag – a jogerős ítélet megváltoztatásával az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte a Pp. 342. § (1) bekezdésének, 373. § (1) és (2) bekezdésének megsértésére hivatkozással.

[9] Az engedélyezés iránti kérelmében a Pp. 409. § (2) bekezdés a) és b) pontja kapcsán kifejtett érvelése szerint a másodfokú bíróság megsértette a Pp. 373. § (1) és (2) bekezdését, amikor felhívta az alperest fellebbezésének kiegészítésére, és ennek eredményeképp engedte, hogy az alperes a fellebbezésében megváltoztassa az ellenkérelmét, valamint új tényt állítson. A felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem sértette meg a Pp. 342. § (1) bekezdését, mivel arról döntött, amire a keresete irányult, míg a másodfokú bíróság olyan tényt is figyelembe vett, amire ő nem hivatkozott. Kiemelte, hogy a fent kifejtett két eljárási jogszabálysértés olyan súlyú, amely alapján szükséges a felülvizsgálat engedélyezése. Állította, hogy az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása és a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt.

A Kúria döntése és indokai

[10] A felülvizsgálat a kérelemben megjelölt okokból nem engedélyezhető.

[11] A Kúria előjáróban rögzíti, mivel a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték az ötmillió forintot nem haladja meg, a Pp. 408. § (1) bekezdése, a 409. § (1) bekezdése, valamint a 412. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem elbírálása érdekében a felperesnek engedélyezés iránti kérelmet kellett előterjesztenie, amelynek a felperes eleget tett.

[12] A kérelemhez kötöttség perjogi szabályából következően [Pp. 2. § (2) bekezdés] a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból engedélyezheti (Kúria Gfv.VI.30.320/2021/3., Gfv.VI.30.154/2024/2.). Erre figyelemmel a fél által előterjesztett felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet abból a szempontból vizsgálta, hogy az abban előadottakra figyelemmel a jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében vagy a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt-e.

[13] Jelen ügyben a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben előadottak alapján – az alábbiak szerint – a Pp. 409. § (2) bekezdés a) és b) pontjában foglalt követelmények nem teljesültek.

[14] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának első fordulata a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében teszi lehetővé a felülvizsgálat engedélyezését. A joggyakorlat

egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálat akkor engedélyezhető, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatban vagy az általa a 2012. január 1-jét követően meghozott Bíróági Határozatok Gyűjteményében (BHGY) közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy az eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. Ha a fél erre az engedélyezési okra hivatkozik, az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő bírói döntéseket az engedélyezés iránti kérelmében egyértelműen azonosítható módon – legalább a határozatot hozó bíróság nevének és a határozat számának feltüntetésével – meg kell jelölnie. Eltérő bírói döntésként pedig kizárólag másodfokon jogerőre emelkedett vagy legfelsőbb bírósági (precedensérővel nem rendelkező) döntésre lehet hivatkozni (Kúria Pfv.20.723/2022/2., Pfv.VI.20.487/2024/2., Pfv.VI.20.346/2024/4.).

[15] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának második fordulata abban az esetben teszi lehetővé a felülvizsgálat engedélyezését, ha az a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében indokolt. A Kúria a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható. (Kúria Gfv.VI.30.077/2024/10.).

[16] A Kúria rámutat, hogy a felperes engedélyezési kérelmében egyrészt az első fordulat körében nem jelölt meg egyértelműen azonosítható módon az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő (széttartó, divergáló) legalább másodfokú bírósági döntéseket, másrészt a második fordulat körében nem hivatkozott arra, hogy a már kialakult és egységes bírói gyakorlat követése milyen okból nem indokolt. E tartalmi hiányosságok kizárták az Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontja mindkét fordulatára alapított engedélyezési kérelem érdemi vizsgálatát. Megjegyzi a Kúria, hogy ugyanabban a jogkérdésben a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pont mindkét fordulatára történő hivatkozás egyébként sem alkalmas a felülvizsgálat engedélyezésének megalapozására, ugyanis nem lehet egy jogkérdés kapcsán egyszerre széttartó, illetve egységes a joggyakorlat (Kúria Pfv.VI.20.185/2024/2.).

[17] A Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontja szerint a Kúria a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt. A hivatkozott jogszabályi rendelkezés a felülvizsgálat kivételes engedélyezésének két eltérő esetét jelöli meg: a felvetett jogkérdés különleges súlyát, illetve társadalmi jelentőségét. Amennyiben a fél engedélyezése iránti kérelmében mindkét okra hivatkozik, mindkét ok esetében meg kell jelölnie az engedélyezést megalapozó, a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdést, megjelölve azt is, hogy az miért indokolja a felülvizsgálat engedélyezését. A felvetett jogkérdésnek olyannak kell lennie, amelyben a Kúria korábban még nem foglalt állást közzétett ítélezési gyakorlatában (Kúria Pfv.VI.20.331/2024/2.).

[18] A Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontjának első fordulata akkor teszi lehetővé a jogerős ítélet felülvizsgálatát, ha a felülvizsgált jogkérdés az egyedi ügyön különleges súlyára tekintettel túlmutat. Ez az eset áll fenn például akkor, ha egy új jogszabály értelmezése, vagy egy joghézag kitöltése elvi iránymutatást igényel. Ezekben az esetekben azonban az is szükséges a felülvizsgálat engedélyezéséhez, hogy valamilyen további, általában a jogegységgel, illetve közvetetten a jogbiztonsággal kapcsolatba hozható fontos ok álljon fenn és ennek folytán a Kúria iránymutatása váljon szükségessé. Ilyen ok lehet például az új típusú

ügyek nagy száma (Kúria Gfv.VI.30.083/2024/2.).

[19] A Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontjának második fordulata alapján a felülvizsgálat akkor engedélyezhető, ha a fél által állított jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés társadalmi jelentősége miatt indokolt. Társadalmi jelentősége pedig akkor van a jogkérdésnek, ha az a társadalom széles körét közvetlenül, vagy közvetett módon érinti (Kúria Pfv.VI.20.487/2024/2.). Nagy társadalmi jelentősége lehet egy jogkérdésnek akkor is, ha a jogsértő gyakorlat fenntartása másokat is jogsértő gyakorlat folytatására ösztönözhet.

[20] A felperes azonban nem hivatkozott semmilyen jogegységgel vagy jogbiztonsággal kapcsolatba hozható fontos okra, és azon állítását, hogy társadalmi jelentőséggel bír az az általa megjelölt jogkérdés, egyáltalán nem indokolta. A felperes a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében továbbá azt sem állította, hogy az általa megjelölt jogszabálysértések vizsgálata a társadalom széles körét érintenék.

[21] Mindezekre tekintettel az engedélyezésnek Pp. 409. § (2) bekezdés a) és b) pontjában foglalt feltételei nem állnak fenn, ezért a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálatát a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdése alapján megtagadta.

[22] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (2a) bekezdés a) pontja alapján számított 10.100 forint felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárás illeték a felperes személyes költségmentessége folytán az állam terhén marad a Pp. 95. § (1) bekezdése és 102. § (6) bekezdése alapján.

[23] A Kúria az engedélyezés iránti kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése és a 391. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[24] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

Alkalmazott jogszabályok és joggyakorlat

[25] 2016. évi CXXX. tv. 409. § (2) bekezdés a) és b) pont, 411. § (1) és (2) bekezdés

A döntés elvi tartalma

[26] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pont mindkét fordulatra történő hivatkozás ugyanabban a jogkérdésben nem alkalmas a felülvizsgálat engedélyezésének a megalapozására, mivel egy

jogkérdés kapcsán nem lehet egyszerre széttartó, illetve egységes a joggyakorlat.

Budapest, 2025. április 23.

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k., a tanács elnöke, Dr. Farkas Antónia s.k. előadó bíró, Dr. Döme Attila s.k. bíró, Dr. Madarász Anna s.k. bíró, Dr. Tibold Ágnes s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

S.K.

bíróági ügyintéző